

Oğlan ve Gümüş Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Gümüş Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Leo yeşil bir ormanın kenarındaki küçük bir kulübede yaşıyordu. Sıcak açık kahverengi teni, kısa dalgalı siyah saçları ve kocaman kahverengi gözleri vardı. Aralıklı dişli gülümsemesi, her zaman eğlenceye hazır olduğunu gösteriyordu. Mavi tulum, sarı yağmur çizmeleri ve büyükannesinin ördüğü kırmızı yün atkırı giyiyordu. Boynunda bir ipe asılı küçük pirinç bir pusula vardı ve her zaman onu maceraya yönlendirirdi.

Sisli bir sabah, Leo eğretili otlarının arasında hafif bir hışırtı duydu. Ay ışığı gibi parıldayan bir yaratık çıktı. Gümüş-beyaz tüylü, dalgalı gümüş yeleli ve büyük tüylü kanatlı genç bir tek boynuzlu attı. Sarmal gümüş boynuzu hafifçe parlıyordu ve küçük mavi taşlı ince örgülü deri bir başlık takıyordu. Leo'nun kalbi hızlı çarpıyordu ama gülümsedi ve elini uzattı.

Tek boynuzlu at Leo'nun avucuna burnunu sürttü ve Leo güldü. 'Ben Leo,' dedi. 'Ben Luna,' diye yanıtladı, koyu mavi gözleri parıldıyordu. Hemen en iyi arkadaş oldular. Luna, Leo'nun boynuna sarılmasına izin verdi ve gün boyu çayırı keşfettiler. Leo ona pirinç pusulasını gösterdi ve Luna parlayan boynuzuna dokunmasına izin verdi. Ertesi gün tekrar buluşmaya söz verdiler.

Ertesi sabah Luna heyecan verici bir haberle geldi. 'Ormanın büyüğü çanı kayboldu!' dedi. 'O olmadan ormanın büyüğü zayıflıyor.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Onu bulmalıyız!' dedi. Luna başını salladı. 'Fısıldayan Orman'ın ötesinde ve Işıldayan Dere'nin karşısında saklı.' Leo biraz korktu ama Luna yanındayken kendini cesur hissetti. Birlikte yola çıktılar.

İlk zorlukları, uzun ağaçların sırlar fısıldadığı Fısıldayan Orman'dı. Leo pusulasına sımsıkı sarıldı ama yol kıvrılıp duruyordu. 'Korkuyorum,' diye itiraf etti. Luna gümüş kanadını ona doladı. 'Bununla birlikte yüzleşeceğiz,' dedi. Tam o sırada gözlüklü ve yeşil pelerinli yaşlı bir baykuş aşağı süzüldü. 'Parlayan mantarları takip edin,' diye öttü baykuş. 'Sizi içeriden geçirecekler.'

Parlayan mantarları takip ettiler ve ağaçlar fısıldamayı bıraktı. Leo'nun korkusu eriyip gitti. 'Teşekkürler Luna,' dedi. 'Arkadaşlığın beni cesur yapıyor.' Luna gülümsedi. 'Seninki de beni cesur yapıyor.' Işıldayan Dere'ye ulaşana kadar yürüdüler. Su elmas gibi parlıyordu ama geniş ve derindi. 'Nasıl geçeceğiz?' diye merak etti Leo.

Luna gümüş kanatlarını açtı. 'Sırtıma çık,' dedi. 'Bizi uçurup karşıya geçirebilirim.' Leo tereddüt etti. 'Ya düşersek?' diye sordu. Luna ona nazıkçe burnunu sürttü. 'Düşmene izin vermem. Bana güven.' Leo derin bir nefes aldı ve sırtına tırmandı. Luna havalandı, kanatları hafifçe çırpıyordu. Leo sıkıca tutundu ve kısa süre sonra güvenle diğer tarafa indiler.

Karşı kıyıda karanlık bir mağara buldular. 'Çan içeride olabilir,' dedi Luna. Leo'nun dizleri titriyordu. 'Çok karanlık,' diye fısıldadı. Luna'nın boynuzu daha parlak parladı. 'Işığım bize yol gösterecek,' dedi. İçeri adım attılar ve parıltı gölgeleri geri itti. Yarasa lar tepelerinde uçtu ama Leo cesur olmayı hatırladı. 'Bunu başarabiliriz,' dedi, Luna'nın yelesini sıkarak.

Mağaranın içinde hafif bir çıngırak sesi duydular. 'Çan!' diye haykırdı Leo. Ama bir kaya yığını yolu kapatıyordu. 'Bunları asla hareket ettiremeyiz,' diye iç çekti Leo. Luna bir an düşündü. 'Birlikte güçlüyüz,' dedi. İttiler ve çektiler, takım çalışmasıyla kayalar yana yuvarlandı. Arkalarında, taş bir kaide üzerinde, yıldız gibi parlayan büyülü çan duruyordu.

Leo çana uzanırken bir rüzgâr esintisi Luna'nın boynuz ışığını söndürdü. Mağara karanlığa gömüldü. 'Luna!' diye bağırdı Leo. 'Buradayım,' dedi sakın bir sesle. 'Başlığımdan tut.' Leo mavi taşı hissetti ve sıkıca tutundu. 'Korkuyorum,' diye itiraf etti. 'Ben de,' dedi Luna. 'Ama birbirimiz varız.' Rüzgâr dinene kadar hareketsiz durup yavaşça nefes aldılar.

Aniden tanıdık bir ötüş yankılandı. Yaşlı baykuş belirdi, kehribar gözleri parlıyordu. 'Çok yol geldiniz,' dedi. 'Çan ulaşılabilir bir yerde. Unutmayın, arkadaşlar birlikte durduğunda cesaret büyür.' Leo ve Luna birbirlerine baktılar. 'Bunu başarabiliriz,' dediler. Leo uzandı ve çanı kaptı. Çan berrak, neşeli bir tını çaldı. Mağara ışıkla doldu.

Çan ellerinde, mağaradan çıktılar. Orman daha aydınlık görünüyordu. 'Bulduk!' diye sevindi Leo. Luna sevinçle kişnedi. Sarıldılar ve çan hafifçe çaldı. 'Onu ormana geri götürelim,' dedi Luna. Leo başını salladı. 'Birlikte.' Fısıldayan Orman'dan, Işıldayan Dere'nin üzerinden geçip çayıra geri yürüdüler.

Çanı ormanın kalbindeki standına yerleştirdiklerinde, yüksek ve net bir sesle çaldı. Çiçekler açtı ve ağaçlar parıldadı. Bütün orman yaratıkları kutlamak için toplandı. Yaşlı baykuş bilgece başını salladı. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'arkadaşlık korkuyu cesarete dönüştürür.' Leo ve Luna gülümsedi. Bunun doğru olduğunu biliyorlardı.

Orman büyük bir kutlama düzenledi. Ateş böcekleri dans etti ve büyülü çan neşeyle çaldı. Leo ve Luna birlikte dans ettiler, gülüyorlardı. 'Çok cesurdun,' dedi Luna. 'Sen de öyleydin,' diye yanıtladı Leo. Kocaman sarıldılar. Yaşlı baykuş bir daldan izliyordu, gözlükleri parlıyordu. 'Aferin size, küçükler,' diye öttü.

O günden sonra Leo ve Luna ayrılmaz oldular. Ormanı keşfettiler, her zaman yeni bir maceraya hazırdılar. Leo'nun piring pusulası onlara yol gösterdi ve Luna'nın gümüş kanatları onları taşıdı. Ne olursa olsun arkadaşlıklarının onları ayakta tutacağını biliyorlardı. Büyülü çan sık sık çaldı, cesaretlerinin mutlu bir hatırlatıcısı olarak.

Ve Leo ne zaman biraz korksa, yaşlı baykuşun sözlerini hatırladı: 'Arkadaşlar cesur olmamıza yardım eder.' Luna yanındayken her şeyle yüzleşebileceğini biliyordu. Büyü ve harikalarla dolu bir dünyada, sonsuza dek en iyi arkadaş olarak mutlu yaşadılar.